

داوه

تيركي

● مديحه صابر صوفي ●

له نيو غلبه غلبي کاره ساتيکي بي نه نجامي چاوه پري
 نه کراو هاتبووه ، به هه ناسه برکي و به دهستی به تال و به
 چه ساوي ، ناراستي چاوي تيزره و بوو ، له رچکه وون
 بووه کان نه گه را ، نه بوايه خوي بته کاندبايه له ته پ و توزي سپر
 پريزي نه و ساله ، له ماندوو بووني بي به ري نه و ساله ، به لام
 هه رچه ندي نه کرد نه و ته پ و توزي لا زور به نرخ بوو ، تاوتاو
 بوئي نه کردو تاوتاویش لي ني نه سله ميه وه ، پروي کرده دهشته
 نيچه زهره هلگه راوه که ، له شوينيکي نيچه شاخاويدا له ژير
 ناسمانيکي تاوتاو سامال و په له هه وردا ، به ده پرونيکي پرو له
 روخانه وه ده قي گرتوو چاوي برپيووه دوا خالي ناسو ، هه ر
 چند تي را نه ما هيچ تروسکايي به کي به دي نه نه کرد ، له
 ناستي به راوردی کوشکي خه يال و که لاوه ي ناستايدا ، به هار
 پايزيکي به شووم بوو ، ورده ورده نه چووه ناخي خويه وه زياتر
 خه مي دالده تا قاته له دهست چووه که ي ، ماندوو بووني دروينه
 بي به ره که ي نه يخسته گيژاويکي سه يره وه له بهر خويه وه
 نه نوزايه وه وه که چون له گه ل په يکه ريکي پيروژ بدوي : «خومن
 هه گبه که ي سه رشانم پر له تویشووي ريگايه کي دريژخايه ن
 بوو ، خومن تویشووه که م بووه خوراکی گورگه برسي به کان ،
 پاله وته ي ناره قه ي ريگام گولداني سه رميژي ناحه زي
 رازانده وه ، له ناستي واق و پماوي خوي سه ري هه لبري و چاوي

بري به بي يه ک له بهر خويه وه نه ي ووت :

«داری چه زه کان گوپکه يان کردووه ، نه يه وي بيدرکيني
 که داره و گوپکه کردن به هاره ... منيش داری چه زم گوپکه ي
 کردبوو ويستی چه که ره بکات ، به لام وا دياره پايزي
 هه ليژاردبوو بو وهرزي زه ماوه ندي ، تومه ز پايز خوي بووکی
 ره شه بايه و له توئي به هارا خوي چه شار داوه .. وه ک خاوه ن
 به هار ته کانم دا له پايزا نيستمه وه .»

گوپکه ي چه زي «لاوه» سه ره تاتکي يه تي بو ده رفه تيکي
 له بار ، چروکاني نه مرو ... يه ک يه ک به هه ناسه ساردي زينده
 چال نه کرين ، ره شه باي وه يشوميش نازاني هه ر شوين چرو
 زينده چال کراوي ، فه و تاوي ، چه نده ها چروي نه کاته
 مه داليای سنگي .

لاوه ... ويسته کاني له ناخيا قولپه ي دي ، دهسته و
 نه ژنويي له لا تاوان بوو بويه ره شه با به باگرديني دهستی بو
 پينه کردني که لاوه که ي «لاوه ي» کرده سه ري ني خوي ، به
 قه تماغه ي ناسنين ده سراره ي دهست و ده مي کرد ، چاوه کاني
 هه روه ک چاوه راهاتووه کان رانه چله کين ، نه و تيشکي چاوانه
 کورپه ي زوري بو شاگرده ، نه و قه تماغه ناسنينه ده توينه وه ،
 تيشکي چاوي نه و کورپانه تيزابه ، «تيزاب ناسن نه توينيه وه»
 هه لاوي قيني ره شه با رت نه که نه وه ، «لاوه» هه گبه ي
 سه فه ريکي دووري خسته سه رشان ، تویشووي ريگايه کي
 سه ختي راهيچ کردو تيشکي چاوي دروشمي ورده به رنه داني
 کرده وه سيه ت نامه بو منداله کان .

= ره شه با به هه ر خه ريکي باگرديني که لاوه که بي و چروکان
 له ژير زه بري باگردينه که بپلشينيته وه ... «لاوه» له م بيرو
 ليکدانه وه دا بوو ، له پر سره وه يه کي فينک له لاي چه بي يه وه له لي
 کردو له شه تاساوه که ي به ناگا هينايه وه هه رکه ناوري
 سه رچاوه ي سره وه که ي دايه وه رواني له گوشه ي نيوان دوو
 به ردي مه رمه ري قه د پاليکا گوله نيرگزيکي زهر دو گولاله
 سووره يه ک باوه شيان به يه کا کردووه ، دژي ناپاراستي
 ره شه باکه و بزه يه کي ورده به رزي کرده دياري چاوي «لاوه» ...

که رکوک

به هاري / 1983